Nr. 13. Piątek, 1. lutego 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

Nr. 13. **Piątek, 1. lutego 1929.** **Poznań.**

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. **Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki.** **Rynek Budowlany: Rok II.**

PRZEDPŁATA na luty 1929 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820

DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3405.

Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Komunikat.

Wobec niezasłużonego przerwania umieszczania ogłoszeń przez Dyrekcje Lasów Państwowych o bieżących submisjach, począwszy od najbliższego numeru podawać będziemy szczegółowe wiadomości o sprzedażach drewna w Dyrekcjach Lasów Państwowych.

ZWIĄZEK PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH
w Poznaniu.

Na marginesie projektu zwyżki frachtów kolejowych.

Poruszając jeszcze raz sprawę taryf kolejowych na przewóz drewna w związku z ich rewizją i projektowaną podwyżką, należy zwrócić uwagę na te momenty, jakie są jednym z zasadniczych rysów rekonstrukcji taryf, a mogące ujemnie wpłynąć na rozwój ruchu przewozowego na kolejach w dziale drewna.

Przedtem jednak jest rzeczą wskazaną przypomnieć ważną rolę, jaką drewno odgrywa w ogólnym ruchu towarowym na polskich kolejach, przewożące ciężkie, masowe transporty na dalekie odległości.

Już stwierdzenie tego elementarnego faktu, upoważnia do zajęcia negatywnego stanowiska wobec jakiejkolwiek koncepcji, mającej na celu podniesienie stawek przewozowych na kolejach, biorąc pod uwagę nawet tak ważki kontr-argument, jakim bezsprzecznie jest taniość polskich taryf towarowych na kolejach państw. w porównaniu z taryfami zagranicznemi, o czem zresztą na tem miejscu była mowa poprzednio. W okresie 1923—25 w ogólnym ruchu towarowym polskiej sieci kolejowej, drewno bezapelacyjnie wysuwało się na trzecie miejsce pod względem ilości wagonów, załadowanych w ciągu roku, ustępując tylko takim produktom przewozowym, jak węgiel, koks i brykiety, oraz płody rolne.

Lata następne w tym względzie nie przyniosły żadnych przesunięć. W 1928 r. przewóz w kraju drewna użytkowego i opałowego na P. K. P. wynosił w ładunkach wagonowych 15 t. przeciętnie dziennie (G. U. S.) w styczniu — 955, w lutym — 1.148, w marcu — 1.310, w kwietniu — 905, w maju — 1.093, w czerwcu — 1.156, w lipcu — 1.153, w sierpniu — 1.065, we wrześniu — 934, w październiku — 959 i w listopadzie — 993 wagonów.

Przeciętna zatem w okresie 11-miesięcznym r. ub. wynosi 1.061 w. załadowanego drewna dziennie, przeciętna zaś dla ogólnego naładunku na P. K. P. do przewozu w kraju za ten sam czas wykazuje 11.830 w., czyli, że udział przewozu drewna w ogólnym ruchu wewnętrzno - krajowym określał się w ciągu 11 mies. 1928 r. w wysokości okrągło 9 proc. W 1927 r. udział ten nie przekroczył 9 i pół proc., w 1926 r. — trochę ponad 9 proc., w 1925 r. — ok. 7 i pół proc.

Te statystyczne przesłanki pozwalają stwierdzić, iż rozwój przewozu drewna na kol. w kraju w stosunku do przewozu innych artykułów od 1926 roku utrzymuje się na jednym poziomie, co chociaż nie może dać wyraźnego obrazu przekształceń w dziedzinie wewnętrznej konsumcji drewna, to jednakowoż umożliwia skonstatować poważne znaczenie produkcji leśnej i przemysłowo - drzewnej w całokształcie ruchu przewozowego towarów wewnątrz kraju.

Z powyższego zdawałoby się, że w gospodarczym interesie kraju, powinno leżeć popieranie ruchu przewozowego w dziale drewna, tem więcej, iż produkcję drzewną z tego punktu widzenia bezwarunkowo należy uważać za uprzywilejowaną, niestety jednak projektowana i dotychczas nie odwołana przez władze miarodajne, zwyżka frachtów kolejowych o ca 37 proc., musi w rezultacie przekreślić

wszelkie wysiłki w kierunku ożywienia przewozów lub chociażby pozostawienia ich na dotychczasowym poziomie.

Jeżeli podwyżka taryf jest podyktowana koniecznością zwiększenia z kolei wpływów pieniężnych na rzecz Skarbu, to tym motywom przeciwstawia się interes gospodarstwa społecznego, którego jednym z elementów jest przemysł drzewny.
kach znieść bez uszczerbku dla swych interesów,
kach znieść bez uszczerbku dla swych interesów podniesienie stawek na dowóz drewna okrągłego do zakładów tartacznych (taryfa G), o 15 proc., dla innych zaś mat. drzewnych — o 30 proc. i czy jest gospodarczo uzasadnione podniesienie frachtów na kopalniaki o 25 proc., na drewno zapałczane (osika) i papiernicze — o przeszło 32 proc., nie mówiąc już o takich dziwolągach, jak zwyżka przewoźnego na drewno opałowe, sięgająca 56 proc., lub, co jest jeszcze lepsze, podniesienie stawek na klepki bednarskie do wysokości około 188 procent?

Te momenty dowodzą tylko, że przy opracowaniu nowego projektu przez B. R. T. K., nie liczono się, lub w każdym razie nie wiele wzięto pod uwagę pytanie: w jakiej mierze może być wprowadzona zwyżka taryf, żeby nie sprowadziła ona ujemnych rezultatów dla interesów przemysłu drzewnego.

Należy obawiać się, że czynniki rządowe uwzględniając tak obecną sytuację gospodarczą, jak i postulaty w tej materji sfer drzewnych, pominą potrzebę zmiany odnośnego projektu, ograniczając się jedynie do przesunięcia terminu wprowadzenia w życie nowej taryfy, o kilka miesięcy później, co w zasadzie wcale nie zmienia postaci sprawy.

Wskaźniki kosztów budowy we Lwowie i Katowicach.

Instytut Badania Konjunktur Gosp. i Cen przystąpił do opracowania wskaźników kosztów budowy dla 2-ch ważnych miejskich ośrodków prowincjonalnych, mianowicie dla Lwowa i Katowic.

Zamiarem Instytutu było przytem zapewnić możliwie jaknajdalej sięgającą porównywalność nowoopracowanych wskaźników z obliczanym dotychczas (m. st. Warszawa). Wobec tego utrzymane zostały następujące cechy, charakteryzujące wskaźnik warszawski.

1. Metoda obliczania — agregat o stałych wagach ilościowych;
2. Podział na wskaźnik cen materjałów budowlanych i wskaźnik płac robotników budowlanych;
3. Podstawa 1927 = 100.

Najważniejsza atoli analogja, jaką byłoby zachowanie tego samego składu agregatów, służących do obliczania wskaźników, co do doboru artykułów i kategoryj płac — nie dała się całkowicie przeprowadzić. Cyfry, na których Instytut opiera obliczanie wskaźników budowy dla wymienionych miast prowincjonalnych, nie obejmują, niestety, tak urozmaiconego doboru artykułów, jak cenniki Stowarzyszenia Zawodowego Przemysłowców Budowlanych. Z tego powodu wskaźnik lwowski nie obejmuje zupełnie grupy robót malarskich i terrakoty, okucia zaś uwzględnione są dopiero od sierpnia ub. roku. Wskaźnik katowicki nie obejmuje dotychczas zarówno robót malarskich, jak terrakoty i okuć. Przy obliczaniu wskaźnika płac okazała się konieczność oparcia go na jeszcze węższej podstawie. Dla Lwowa trzeba się było ograniczyć do następujących kategoryj: 1. murarz lub cieśla ukwalifikowany średnia maksimum i minimum (18.600 godz.); 2. pomocnik maksimum (21.700 godz.); 3. kobieta lub chłopak maksimum (16.000 godz.), dla Katowic do 5 kategorji płac: 1. murarz, cieśla, fachowiec cementowy, szalownik (waga 12.300 godz.); 2. robotnik przy robotach betonowych (1.900 godz.); 3. robotnik niewykwalifikowany ponad 19 lat (9.200 godz.); 4. robotnik niewykwal. ponad 18 lat (9.200 godz.); 5. robotnik niewykwal. ponad 17 lat (7.400 godz.).

Nie trzeba dodawać, że powyższe ustosunkowanie wag musi być uznane za przybliżone i wywołane koniecznością oparcia się na takim materjale, jakim Instytut dotychczas rozporządza. Stosunek wag pomiędzy grupami „materjały" i „robocizna", oparto na danych ilościowych, upodobnionych do tych, jakiemi rozporządzamy dla Warszawy. Wszakże stosunek wartościowy wypadł bardzo zbliżony dla wszystkich wskaźników, a mianowicie: dla Warszawy 100:50, dla Lwowa 100:53,9, dla Katowic 100:46,3. Wracając do grupy materjałów, zaznacza się, że wagi ilościowe wskaźnika warszawskiego zostały zachowane dla wskaźników prowincjonalnych, z ewentualnem uwzględnieniem zachodzących różnic w wymiarach rozmaitych materjałów, jak np. cegły i kafli. Co do wag wartościowych, wyrażonych w procentach, to podawanie ich chybiłoby celu, wobec tego, że nie wszystkie wskaźniki zawierają te same grupy robót.

Źródłami notowań są: dla Lwowa czasopismo „Budowniczy", dla Katowic dane tamtejszej Izby Handlowej.

Jeżeli chodzi wreszcie o porównanie wyników, otrzymanych we wszystkich trzech wskaźnikach, to są one dość zbliżone, wykazując mniej więcej równomierny wzrost w ciągu roku 1927 (z pewnem zatrzymaniem w środku lata) — najostrzejszy w Warszawie, najłagodniejszy we Lwowie. W pierwszem półroczu 1927 r. wszystkie wskaźniki cen materjałów budowlanych, wzrastając w dalszym ciągu, doszły do jednakowego mniej więcej poziomu w stosunku do średniej z 1927 r., następnie zaś wzrost został zahamowany, lub nawet ustąpił miejsca zniżce.

O standaryzację produkcji leśnej.

(Dokończenie).

Na to, by ustalić sortyment i sort dla okrąglaka i produkcji drugiej grupy, konsument powinien sformułować swoje wymagania do tego rodzaju produkcji przemysłu leśnego, ustalając tem samem swój t. zw. „konsumencki standard". Standard ten jednak nie tylko nie jest ujęty w ścisłe ramy, lecz znamionuje go różnorodność w drobnostkach.

Problemat standaryzacji w przemyśle drzewnym, według naszego zdania, powinien podlegać standaryzacji po za produkcją, a —w zakresie zapotrzebowania, przyczem rozpada się on na szereg poszczególnych zagadnień.

Przypuszczamy, że w pierwszym rzędzie, należy przystąpić do ustalenia wymiarów oraz dopuszczalnych granic ich wahań dla każdego wyrobu (postaci produkcji), wymiary zaś, powinny się opierać na technicznym pierwiastku, otrzymywanym drogą badań odpowiednich wyrobów w warunkach ich wytwarzania.

W pracy tej, bardzo ważną rolę odgrywa sprawa ujednolicenia produkcji.

Wobec tego, standard powinien objąć komplet partji wyrobów, przedstawiających zasadniczą jednostkę produkcji lub konsumcji. Standaryzacji n. p. mogą podlegać komplety różnych brusów lub stempli kopalnianych, odpowiadających pewnej przeciętnej kopalni w danych warunkach wytwórczości przemysłu górniczego, albo wreszcie — podkłady kolejowe, odpowiednie do jednostki długości kolei żelaznych w określonych warunkach (klimatycznych, ekonomicznych i t. d.).

Taki sam komplet standaryzacji (jak się to wykazało przy badaniu eksportu drzewnego), powinien być ustalony dla materjałów tartych, wysyłanych za granicę, przyczem, komplet ten powinien wykazać producentowi (przemysłu drzewnego) na optymalny stosunek między ilością dealsów, bordsów, battensow i t. p.

Standaryzacja partji wyrobów powinna następować na podstawie danych, otrzymanych z dokładnego zaznajomienia się z potrzebami rynku drzewnego.

Wkońcu, omówimy jeszcze sprawę jakości produkcji, czyli — standardu jakościowego. Jakościowy standard powinien być ustalony li tylko na podstawie dokładnego zbadania technicznych własności produkowanych wyrobów.

Samo przez się rozumie, że badanie takie ustali egzystujący stosunek między standardem wymiarowym a jakościowym.

Tylko w stosunku do przemysłu fornierowego, którego częścią składową produkcji jest kloc fornierowy, przemysł drzewny może samodzielnie podjąć i rozstrzygnąć sprawę standaryzacji kloca fornierowego, a to, by wyrób (fornier) przy największej swej taniości, posiadał jak najlepsze techniczne własności.

Przemysł drzewny wszystkich innych działów, nie posiadając danych, potrzebnych do ustalenia wymiarów wyrobów, ich jakości, t. j. minimum niezbędnych technicznych własności, przy których wyroby są zdatne do użytku oraz innych wiadomości z tego zakresu, nie może przystąpić do standaryzacji swej produkcji.

Tę właśnie okoliczność należy wziąć pod uwagę i stwierdzić, że przed wyrobieniem konsumcyjnego standardu nie może być mowy o ustaleniu standardu produkcyjnego. Przytem w stosunku do większości wytworów przemysłu leśnego, standard produkcyjny musi ustąpić miejsca sortymentowi wyrobów, bowiem zasadniczy, pierwotny surowiec (drzewo na pniu) i półwyrób (okrąglak) wymagają ściśle indywidualnych metod wyróbki.

Stąd prosta już droga do wniosku — dlatego, żeby ustalić sortyment w przemyśle leśnym, standard konsumcyjny należy unormować na podstawie dwuch przesłanek, a to: 1. jaknajbardziej wszechstronnego i kompletnego wyzysku surowca, oraz 2. — mechanizacji procesów produkcji w granicach, odpowiadających miejscowym warunkom.

WIADOMOŚCI ZWIĄZKOWE.

W dniu 28 bm. odbyło się w gmachu Dyrekcji Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu, zebranie Zarządu Grupy XXII Przemysłu Drzewnego, na które przybyli z Warszawy pp. Prezes Rady Naczelnej Związków Drzewnych w Polsce, a zarazem Prezes Zarządu Grupy XXII p. Aleksander Dąbrowski i Dyrektor Rady Naczelnej Zw. Drzewn. p. Witold Czerwiński. Pozatem, wchodzący w skład Zarządu p. Dyr. Doerman i p. Dyr. Kolski z Poznania. W zebraniu, które odbyło się pod przewodnictwem p. Prezesa Dąbrowskiego, brali udział ze strony Dyrekcji PWK p. Dyrektor Wydziału Finansowego Radca Mikołajczak i z Wydz. Przemysłowego p. Dyrektor Dr. Piechocki, oraz Dyrektor Działu Rolniczego p. Dyr. Dr. Konopiński.

Po powitaniu zebranych przez zastępcę Naczelnego Dyrektora PWK p. Bełzę-Ostrowskiego, zagaił zebranie p. Prezes Dąbrowski, przechodząc do poszczególnych punktów porządku dziennego, jak to klasyfikacji eksponatów w danej grupie, wydania spisu wystawców, katalogu, rozmieszczenia i numerowania stoisk, dekoracji stoisk, spraw technicznych i ostatecznie finansowych.

We wszystkich tych sprawach uzgodniono życzenia Dyrekcji PWK z przedstawicielami Przemysłu Drzewnego, kładąc przedewszystkiem nacisk na forsowne ukończenie pawilonu przemysłu drzewnego, który, jak stwierdzono na miejscu, jest na ukończeniu i przedstawia się imponująco, tak, że będzie jednym z piękniejszych i stylowszych pawilonów Wystawy.

Niestety udział przemysłu drzewnego nie jest tak liczny, jak należało się spodziewać z dużego zainteresowania w odnośnych sferach, co można jedynie przypisać obecnej ciężkiej sytuacji, jaką cały przemysł drzewny polski przeżywa. Pawilon budowany jest z wielkim nakładem sił i gotówki i do zupełnego wykończenia go potrzeba jeszcze, zwłaszcza w części dekoracyjnej i do założenia koniecznych instalacyj świetlnych i wodnych, dużo pieniędzy. Dlatego postanowiono jednomyślnie ponownie zaapelować do przemysłu drzewnego, by dzisiaj, gdzie prace dotąd na terenach PWK wykonane, mogą najzatwardzialszych pesymistów nawet przekonać o pomyślnym rezultacie tej imprezy narodowej, opieszałych zachęcić oględzinami terenów PWK do wzięcia udziału w Wystawie i rozebrania pozostałego jeszcze, coprawda nie dużego już metrażu.

W tym celu kooptowano przez aklamację jako dalszego członka Zarządu Grupy znanego na gruncie Wielkopolski przemysłowca Prezesa Związku Drzewnego Poznańskiego p. Bolesława Bystrzyckiego z Orzechowa, wybierając go równocześnie wiceprezesem tej grupy, by tem zachęcić zwłaszcza Wielkopolski Przemysł Polski do liczniejszego udziału w Wystawie, gdyż jest wprost nie do pomyślenia, by w dniu otwarcia Wystawy metraż pawilonu drzewnego miał być nierozebranym przez wystawców do ostatniego miejsca. Przy najdalej posuniętych, godnych uznania ustępstwach ze strony Dyrekcji PWK piętrzą się w tej chwili duże trudności finansowe przed twórcami pawilonu, i tylko wysiłek ogółu przemysłowców drzewnych całego kraju może i musi dzieło rozpoczęte doprowadzić do pomyślnego zakończenia.

Na tem zakończono obrady, powierzając przedstawicielom Rady Naczelnej wykonanie postanowień zebrania.

Po zebraniu obecni przedstawiciele Zarządu Grupy wspólnie z p. Prezesem Bystrzyckim, który dopiero wieczorem mógł przyjechać do Poznania, spędzili kilka miłych godzin w towarzyskiem zebraniu na wymianie zdań, poświęconych zagadnieniom chwili, przyczem skorzystano ze sposobności, by wyrazić przedstawicielom Rady Naczelnej pełne uznanie za prace i oddanie dla spraw przemysłu drzewnego.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Mochy D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 17. stycznia 1929 r.

Dąb †	szczapy opałowe	za mp.	13.00 zł
„	wałki „	„	13.00 „
Brzoza †	szczapy opałowe	„	13.56 „
Sosna	wałki użytkowe	„	17.00 „
„	szczapy opałowe	„	14.51 „
„	wałki „	„	11.02 „

Nadleśnictwo Państwowe Mochy D. L. P. Poznań.
Submisja w dniu 18. stycznia 1929 r.

Sosna	I—IV kl. 446.61 m3	za m3	60.00 zł

Nadleśnictwo Państwowe Żołędowo D. L. P. Bydgoszcz
Licytacja w dniu 24. stycznia 1929 r.

Sosna	II kl.	za m3	62.23 zł
„	III „	„	46.65 „
„	IV „	„	39.33 „
„	szczapy opałowe	za mp.	14.32 „
„	wałki łupane	„	11.00 „
„	„ okrągłe	„	10.18 „
Brzoza	III kl.	za m3	32.25 „
„	IV „	„	25.85 „
„	żerdzie I kl.	za sztk.	3.05 „

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:
Cena za 100 kg netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa:
Dnia 31. 1. 1929 r., na żyto: 34,00—34,25 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Rumunja. Ceny eksportowe niektórych gatunków drewna, wywożonego do Niemiec, ostatnio kształtowały się nast.: drewno rezonansowe 4000 do 4.100, świerkowy materjał tarty Ia i IIa — 3000 do 3500. Ten sam mat. niesortowany — 2900 do 3000. Drewno jodłowe — o 100 do 500 lei taniej. Wszystko za m. sz.

Za budulec szerokich wymiarów notowano 1800 do 2200, za wąskie wym. i za deski skrzynkowe — 1500 do 2000. Wartość podana w lejach. Ceny rozumieją się loco niemieckie składy graniczne.

KOMUNIKAT
Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

WALNE ZEBRANIE

Członków Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu odbędzie się dnia 7 lutego 1929 r. o godz. 15 w lokalu Strzechy Budowniczych — Poznań, ul. Sew. Mielżyńskiego 23, I ptr.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie.
2. Sprawozdanie Zarządu za rok 1928.
3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za rok 1928 i wybór K. R. na rok 1929.
4. Budżet na rok 1929.
5. Sprawozdanie z odbytych konferencyj.
6. Wybór Komisji Wystawowej.
7. Sprawy organizacyjne:
   a) zmiana statutu,
   b) skreślenia i przyjęcia członków.
8. Referat o położeniu obecnem,

na które Zarząd Związku uprzejmie zaprasza Członków Związku, oraz wszystkich przemysłowców drzewnych dotychczas niezrzeszonych. Ewentualne wnioski do porządku dziennego, należy zgłosić pisemnie na ręce Zarządu do dnia 30 stycznia.

Zarząd:
(—) Bystrzycki, prezes. (—) Potoczny, sekretarz.
(—) Paetz, skarbnik.

KALENDARZ TERMINOWY
SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,
ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

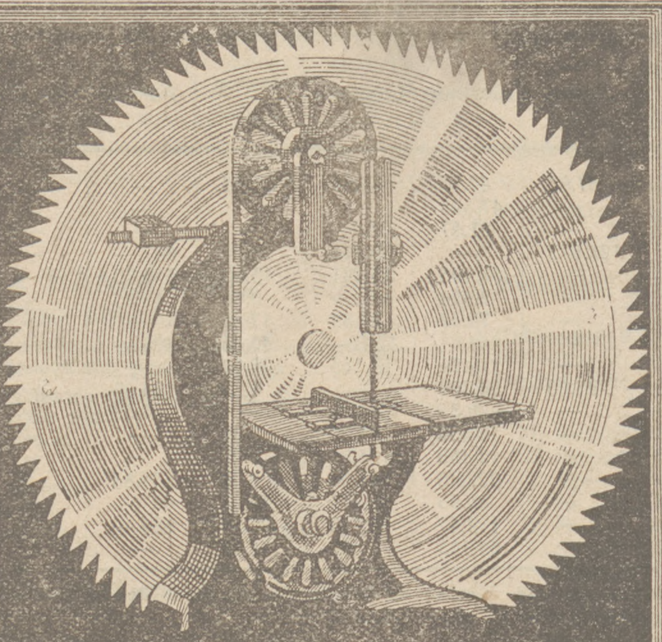
Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo, d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m3	Kopalniaki i inne użytkowe m3	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W. R. D.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
4. II. 29.	11^{00}	P N Wierzchlas (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	9083	6305,68				8	176	S	
	11^{00}	Wyd. Pow. w Grodzisku (kancelarja)	w. - pozn.								8	182	S	na 850 jesion. na pniu
6. II. 29.	11^{00}	P. N. Świsłockie (kancelarja)	d. - biało w.	sosna				417,11		1554				
				świerk						3367				
				gat. liśc. tward.						15369				
				dąb			9,44							
				jesion			5,59							
				osika			16,30		43,40		7	155	S	
	11^{00}	Mag. m. Pyzdr (kancelarja)	w. - łódzkie							2000—	10	196	L	
	12^{00}	P. N. Rytel (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	2501	2695,59	94,98			8	175	S	
9. II. 29.	14^{00}	P. N. Świeca (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	1791	408,69	88,72			7	170	S	w tem † 2 14 m^3

Notowania dewiz z dnia 31 stycznia 1929 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57.92	47.35	43.25	11 25	—	—	58.30	79.89
Poznań	8	—	100 zł	—	—	47.325	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81.57	—	—	—	—	—	—
Berlin	$6^1/_2$	212,34	100 R. M.	—	122.673	—	20.425	23.74	607.—	—	123.42	168.635
Belgja	4	123,94	100 belg.	—	—	58.465	34.891	13.90	355.75	—	72.27	98.70
Bukareszt	6	172,—	100 l.	—	—	2.524	807.—	0.60	15.35	—	3.12	4.26
Budapeszt	7	155,90	100 pengo	—	—	73.32	27.82	17.45	—	—	90.64	123.86
Holandja	$4^1/_2$	358,31	100 gld. hol.	—	—	168.61	12.10—	40.05	1025.—	—	208.37	284.68
Kopenhaga	5	238,88	100 k. d.	—	—	112.21	18.183	26.67	—	—	138.70	189.40
Londyn	$4^1/_2$	43,38	1 funt szterl.	43.24	25.00	20.396	—	4.84	124.09	—	25.21—	34.45
Nowy York	5	8,9141	1 dolar	8.90	—	4.20,85	4.84.84	—	25.59	—	5.19.97	710 25
Paryż	$3^1/_2$	172,—	100 fr. franc.	34.85	—	16.435	124.09	3.90	—	—	20.31	27.75
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.38	—	12.455	163.81	2.96	—	—	15.38	21.01
Rzym	6	172,—	100 l.	46.69	—	22.025	92.65	5.23	133.85	—	27.21	37 18
Szwajcarja	$3^1/_2$	172,—	100 fr. szwajc.	171.52	—	80.93	25.213	19.23	49 .—	—	—	136.99
Sztokholm	$4^1/_2$	238,88	100 k. szw.	—	—	112.47	18.146	26.72	684 —	--	139.—	189.80
Wiedeń	$6^1/_2$	125,43	100 szyling.	125.29	—	59.115	34.51	14.07	—	—	73 07	—

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego, ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz.

OBRABIARKI DO DRZEWA
WSZELKIEGO RODZAJU
WŁASNEJ KONSTRUKCJI
DOSTARCZA
HERKULES : GNIEZNO

15

Kilka wagonów
szczap sosnow. I. kl.
1 wagon
sosnowego
materjału odziemkowego
zeszłorocznego cięcia
towar stolarski, dobry i czysty, w zwykłych długościach, 20/26/30 i nieco 42 i 52 mm,
poszukuje na próbę
do natychmiastowej dostawy i zapłaty gotówkowej.

Jakob Jahnke — Gr. Zünder
Wolne Miasto
GDAŃSK
203 Telefon 15

Józef Waida
komisja drzewa
KATOWICE
ulica Szopena 7
Telefonu nr. 427
76

pośredniczy w drzewie celuloz., kopaln., w masztach i drągach telegraf., w okrąglak. i materj. igl oraz liściast., w kantówce, podkładach i t. d. i prosi o oferty wzgl. zapytania.

C. ALBRECHT
BYDGOSZCZ
Kordeckiego 28. Tel. 347.
Handel drzewny
kupuje i sprzedaje
wszelkie gat. drzewa użytk.
załatwia wszelkie tranzakcje w zakres handlu drzewem oraz lasami wchodzące. 40

Potrzebuję 212
1 wag. dyszli
dębowych
ST. SZCZEPAŃSKI
Chełmża, Pomorze

Natychmiast do sprzedania
PAROWY TARTAK DWUTRAKOWY
wyposażony we wszelkie maszyny według wymagań nowoczesnej techniki. Położenie nadzwyczaj korzystne bo w Puszczy Tucholskiej przy st. kolejowej. Wszelkie zabudowania wzniesione w r. 1927. Oferty poważnych reflektantów przyjmuje Redakcja „Rynku Drzewnego" pod **„Parowy tartak dwutrakowy".**
158

Dostarczamy 16
w ładunkach wagonow.

materjały budowlane stolarskie i kołodziejskie we wszelkich grubościach deski i bale sosnowe
„ „ dębowe
„ „ bukowe
„ „ jesionowe
„ „ brzozowe
„ „ klonowe
„ „ grabowe itd.
Mamy też wyżej wymienione materjały suche stale na składzie. Przyjmujemy również zamówienia na dostawy dla większych budowli, fabryk mebli i maszyn podług podanych rozmiarów. Na życzenie służymy odpowiednimi ofertami.
„HURTOWNIA DRZEWNA" T. z o. p.
Poznań
ul. Strzelecka 15
Telefon 2014

DESKI i BLOCHY
sosnowe odziomkowe i czubkowe **niesówkowe**
dębowe, grabowe, bukowe, jesionowe, klonowe, brzostowe, brzozowe, olchowe,
deski podłogowe,
kantówki, łaty, szalówki, deski obrzynane oraz wszelkie inne materjały drzewne
poleca po cenach bezkonkurencyjnych
Kaź. Gorgolewski i Ska
Skład drzewa
Poznań
ulica Mostowa nr. 17a
12

Poszukuje w suchym i dobrym towarze
miękką dębinę w grub. 10, 13, 25, 30, 52, 65, 80, 105 i 120 m/m
olszynę w grub. 30, 40, 65 i 80 m/m
grabinę i buczynę w grub. 25, 30, 33, 40, 65, 80, 105 i 120 m/m
jesion i topole w grub. 10, 30, 40, 52, 65 i 80 m/m
w okrągłym stanie dębiny i jesiony większe i mniejsze partje i proszę o ściśle kalkulowane oferty franko wagon.
K. SULIGOWSKI - handel drzewa użytkowego
Bydgoszcz, Chodkiewicza 34 41 Telefon 1264.

J. ZIEMSKI i H. ZÜHLKE
BYDGOSZCZ - ul. Piotra Skargi nr. 10. Tel. 1316.
Tartak Parowy Maksymiljanowo 34
kupuje okrągłaki bukowe, sosnowe i świerkowe, i poleca
wszelkie gatunki materjałów stolarskich, budowlanych, belki i kantówkę po cenach — bezkonkurencyjnych. —

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.